

V tomto čísle najdete

Projekt EDISON

Výjezdy tříd

Ohlédnutí
za prázdninami

Rozhovory
s F. Kalousem
a M. Nedelkou

Recenze na filmy
Papírová města
a V hlavě

Projekt EDISON

education | drive | internationality | students | opportunity | network

na ZŠ Jižní IV.

Foto: Dušan Hubač

Obsah

Slovo šéfa
2

Výjezd školního
Parlamentu
3

Schůze parlamentu
4

Strážci pralesa
4

Ohlédnutí
za prázdninami
5-8

Fretky
8-9

Pasování na rytíře
psaného slova
10

Poprask
10-11

Rozhovory F. Kalous
a M. Nedelka
12-13

Výjezdy tříd
14-19

Projekt EDISON
20-26

Recenze V hlavě a Papí-
rová města
27-28

Slovo šéfa

V minulém školním roce se na výstavu o státních symbolech ČR vypravily všechny třídy 3. a 4. ročníku. Výstava byla natolik úspěšná a dobře sestavená, že ji organizátoři prodloužili, a tak se na ni budou moci podívat i současné třídy 3. ročníku. Obecně prospěšná společnost Dny české státnosti ještě na podzimní dny připravila venkovní výstavu na Kampě před Lichtenštejnským palácem. Výstavu ve čtvrtek 24. září 2015 slavnostně zahájil kardinál Dominik Duka společně s vedoucím Úřadu vlády ČR Pavlem Dvořákem, náměstkem ministryně školství Petrem Hulinským a ředitelkou společnosti Dny české státnosti Lucií Wittlichovou.

Ta naší škole předala čestný odznak – svatováclavskou přilbici – za vzdělávací přístup k české státnosti, který se projevil mimo jiné tím, že výstavu navštívil nejvyšší počet žáků ze všech škol. Na ceremoniálu zazpíval i sbor Českého rozhlasu a v něm i naše žákyně Karolína Lančaričová.

A kdo nemůže žádnou z výstav navštívit, tomu doporučuji podívat se na www.mujiat.cz a www.dnyceskestatnosti.cz, kde najdete i reportáže ze zahájení výstavy.

A co si pamatují z výstavy Fretky?

„Ještě v červnu, minulý školní rok navštívila fretkovská třída moc krásnou výstavu Můj stát v Hrzánském paláci. Pan průvodce nás seznámil se všem státními symboly, které naše země má. Mohli jsme si skládat puzzle s motivem velkého státního znaku.

Z nástěnných komiksů jsme se dozvěděli mnoho zajímavostí o našich státních symbolech – například to, že vlajka se nesmí dotknout země.“

Výstava je nejen poučná, ale i vtipná a hlavně důležitá. Jako občané Česka bychom měli vědět, co naši zemi symbolizuje a co nás v našem státě spojuje. Užijte si podzimních státních svátků a dní volna a vzpomeňte na stát, v němž žijete – snad rádi.

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser

Foto: Martin Suchanek

Výjezd školního parlamentu

Jako každý rok se i letos na začátku školního roku konal výjezd školního parlamentu. Tentokrát jsme se v termínu od 11. do 13. září podívali do rekreačního střediska Zbraslavice. Jel s námi pan učitel Hubač, paní učitelka Rousová, paní vychovatelka Karla Kadlečková a také

pan ředitel. Po celý pobyt pro nás byly připraveny seznamovací hry, abychom se navzájem poznali. Hlavním cílem výjezdu parlamentu bylo určit kapitány ročníků a rozdělit si mezi třídy školní akce, ale i poupravit pravidla školní hry, čehož se ujali nově zvolení kapitáni roční-

ků. Nejdůležitější však bylo zvolit předsedu školního parlamentu, kterým se stal Hugo Novák z 9. N. Výjezdu školního parlamentu jsem se účastnil již počtvrté a tento rok jsem si to velmi užil.

Daniel Hudek
9. M

Foto: Dušan Hubač

Ve dnech 11. – 13. září 2015 se konal výjezd parlamentu. Odjíždělo se v 8:30 ze školního dvora do Zbraslavic. Když jsme dorazili, docela dlouho jsme čekali, až pro nás někdo přijde. Když jsme si konečně odložili tašky, vydali jsme se na výlet do centra Zbraslavic. Poté jsme dostali asi na půl hodiny rozchod. Já jsem si šel koupit zmrzlinu, načež jsem se šel podívat k místnímu kostelu a zámku. Jakmile

jsem se vrátili, čekal na nás už konečně oběd. Druhý den jsme měli sraz v tělocvičně, kde se konala malá schůzka a informace o výletě. Také byl zadán vrah, který měl povraždit co nejvíce lidí. Šlo o hru, která spočívala v tom, že když se vrah ocitl s někým sám, udělal dotyčnému na ruku křížek a tím ho zabil. Jakmile jsme se vrátili z výletu, měli jsme za úkol zvolit si kapitány ročníku a předsedu parlamentu. Před-

sedou parlamentu byl již podruhé zvolen Hugo Novák. V neděli dopoledne před odjezdem jsme hráli různé hry. Sedmé třídy měly za úkol napodobit učitele z druhého stupně, nejlepší podle mě byla scénka napodobující pana učitele Hubače, který si stále fotí selfie.

Jakub Rychlý
8. P

Schůze parlamentu

Na letošní první schůzi parlamentu se toho moc nedělo. Pan ředitel pouze rozdál žolíky třídám, které v loňském roce vyhrály školní hru. O týden později se kapitáni jednotlivých ročníků

dohodli na nových pravidlech školní hry, která byla tak trochu změněna. Ke změnám došlo zejména v oblasti redakční činnosti v Kiwi. Nyní se redakční činnosti hodnotí tak, že za každou jednu

stránku se dostane 1 bod, za 4 body třída dostane 1 políčko ve školní hře.

Jakub Rychlý
8. P

Strážci pralesa—Noc v Zoo Praha

Naše třída 2. M (Medvíďata) se na podzim a na jaře loňského školního roku zúčastnila soutěže Staň se Strážcem pralesa, kterou každoročně vyhlašuje Zoo Praha. Za mohutné rodičovské podpory jsme opět zvítězili, tentokrát s počtem 427 mobilů. Od září do května jsme tak zoologické zahradě předali

750 mobilů. Za každý vysloužilý mobilní telefon získala pražská zoologická zahrada 10 korun. Peníze použila na pořízení vybavení pro strážce biosférické rezervace Dja v Kamerunu.

Jako absolutní vítězové jsme měli možnost strávit noc v zoo. Kromě přespání nás čekala i noční prohlídka zoo

s výkladem, dopolední úklid velbloudího výběhu a následné krmení velbloudů. Moc jsme si to užili, proto děkujeme všem, kteří pomohli nejen nám, ale hlavně pražské zoo.

Medvíďata
& Mgr. Václava
Zajícová

Foto: Václava Zajícová

Ohlédnutí za prázdninami

Klíče

Jako každý rok, i letos jsme jeli ke Klárce na chatu. Chodíme tam na různé výlety a zažíváme spoustu legrace. Tyto prázdniny se počasí konečně polepšilo a bylo krásně. Jednoho rána, byla to sobota, jsme se rozhodli, že se pojedeme koupat do Harrachova. Koupaliště bylo malé a útulné, ale překvapilo nás, že ve vodě není ani živáčka. Jen co jsme vodu vyzkoušeli, zjistili jsme proč. Voda byla hrozně ledová. I přesto jsme se odvážili a vykoupali se v ní.

Když jsme dorazili zpátky k chatě, všichni jsme byli unavení, hladoví a chtělo se nám čurat. Nastala otázka: „Kdo má klíč?“ Začalo přehrabování tašek, vyspávání kapes a prohlédávání aut, ale klíč nikde. „Tak, co teď?“ ptali jsme se. Tatínkové uviděli otevřené okénko do koupelny. „Okénko vysadíme, Filip proleze a odemkne zadní dveře, ve kterých je v zámku klíč,“ navrhl někdo. Filip jásal, ale maminka se na to nechtěla dívat. Bratr se úkolu zmocnil jako rozený

sportovec. Prolezl okénkem nad umyvadlem, pak slezl do vany a odemkl zadní dveře. „Hurá!“ křičeli všichni. Tátové se pak vydali zpátky na koupaliště klíč hledat. Bylo to velké štěstí, klíč našli ležet v trávě na parkovišti. Když se vrátili, všichni jsme už byli najedení a vyčůraní. Nakonec to všechno dobře dopadlo.

**Verča Jandourková,
4. F**

Záchrana kotěte

Prázdniny jsou nejlepší částí roku. Obzvláště ty letní, protože trvají celé dva měsíce. Sice to vždycky rychle uteče, ale v té době se dá zažít nejvíc dobrodružství. Já jsem třeba část prázdnin trávila na chatě. Jednou nám volala teta Verča ze sousedství a byla celá zoufalá. K ní na zahradu totiž chodí divoká kočka se čtyřmi koťaty a stalo se, že večer našla jedno kotě se zavařovačkou na hlavě. Asi tam hledalo něco dobrého, a pak už hlavu nemohlo vyndat. Hned běžela

pro souseda a ten do sklenice praštil kladivem. Ráno teta zjistila, že kotěti kolem krku zbyl střepek, proto nám volala, abychom jí pomohli kotě chytit. Ale kotě se chytit nedalo. Zkoušeli jsme to dva dny. Nakonec se nám ho podařilo nalákat do chaty na mlíčko. Rychle jsme zavřeli dveře a chytili kotě do mikiny. Pak jsme se snažili sundat mu střepek ze sklenice z hlavy. Nebyl to vůbec jednoduchý úkol. Tahali jsme, tahali, ale vytáhnout nemohli. Babička

za kotě, já za babičku, tatka za mě, máma za tatku a teta za mámu. Potom nás napadlo vzít to z druhé strany a naopak zatlačit na hlavu. To se podařilo a kotě bylo zachráněné. Tento příběh se opravdu stal. Kotě běhá s ostatními koťaty po vesnici a já se těším, co mě čeká za nové dobrodružství příští prázdniny.

**Klárka Bělohradská,
4. F**

Úspěch mažoretek SympA na Mistrovství Evropy

Předposlední prázdninový víkend jsem se zúčastnila s mažoretkovým týmem SympA Mistrovství Evropy, které se letos konalo v Brně. Dohromady jsme vystupovaly se třemi sestavami – baton classic kadet (sestava s hůlkou na klasickou hudbu, skupina dětí ve věku 8 – 11 let), baton classic senior (sestava s hůlkou na klasickou hudbu, skupina dětí ve věku nad 15 let) a miniformace baton junior (sestava s hůlkou na moder-

ní hudbu, skupina dětí ve věku 12 – 14 let). V kategorii baton classic kadet jsme získaly titul mistryň Evropy a v kategorii baton classic senior jsme získaly titul II. vicemistryň Evropy. V obou kategoriích budeme reprezentovat Českou republiku na Mistrovství světa 2016. Pro nás, které jsme začínaly s mažoretkami na naší škole v roce 2010 ve skupině Fialky, to byl úžasný zážitek a splnění jednoho velkého snu. Od 3. září jsme začaly novou

tréninkovou sezónu nábořem dívek do soutěžních skupin i do skupiny Fialky – máš-li zájem, přidej se k nám i ty. Veškeré informace o nás můžeš najít na našich stránkách www.mazory.cz, nebo na našem Facebooku. Video z loňské sezóny pak najdeš na Youtube na našem kanálu Mažoretky SympA Praha.

Tereza Bartáková,
7. U

Foto: Archiv SympA

Softballový super cup 2015 na Tempu

Již 4. evropský softballový SUPERCUP se konal od 24. srpna do 29. srpna na

Foto: Archiv Tempu Praha

Tempu v Krči. SUPERCUPu se účastnilo 23 mužstev z celé Evropy a Nového Zélandu. Turnaj se hrál také na hřištích na Černém Mostě a v Radotíně.

Co je to softball?

Softball je pálkovací hra, která se hraje v 9 hráčích,

jeden tým je v poli a druhý na pálce. Následně se vystřídají. Hraje se na 7 směn.

Hráči chytající míč jsou rozestaveni v poli na metách. Softballu se hodně podobá T-ball, který hrajeme i u nás ve škole.

Jak rozlišit baseball a softball

Softball má větší míček a má spodní nadhoz, zatímco u baseball se setkáme s menším míčkem a vrchním nadhozem. Navíc softball se hraje na menším hřišti než baseball.

Největší hvězdy SUPERCUP

Nejslavnějším hráčem, který hrál v Praze na SUPERCUPu, byla legenda softballu

Brad Rona z Nového Zélandu, dále pak Sebastian Gervasuttin z Lupi Roma a Roman Godoy z Braves.

A proč jsem navštívil SUPERCUP já?

Jako člen pořadajícího týmu Tempu Praha jsem byl jedním z pořadatelů, pomáhal s organizací turnaje a sbíral míčky odpálené mimo hřiště.

Konečné pořadí SUPERCUPu

1. Lupi Roma Itálie
2. Braves Belgie
3. Hurricanes Dánsko

Marek Kváš,
5. B

Utubering

Foto: YouTube.com

V sobotu 27. června 2015 se v Letňanech konal Utubering. Jednalo se jednodenní festival spojený s youtubery. Zajímavostí je, že se podobný festival nikde na světě doposud nepořádal, proto tato červnová akce byla první svého druhu na celém světě. Velmi jsem se těšila,

protože youtubeři slíbili společnou fotku, podpis nebo snad i poskytnutí rozhovorů s návštěvníky.

Celá akce měla začínat v pravé poledne, ale už kolem jedenácté se tam sešlo tolik lidí, že jsme se v 11:35, kdy jsme tam dorazily my, nemohly ani hnout. Během čekání na vypuknutí akce kolem nás projelo nákladní auto, z něhož nám mávali dorazivší youtubeři. Když jsme se konečně dostaly dovnitř, nevěděly jsme, kam se máme vydat, protože všude

byly snad kilometrové fronty, a jakmile jsme si nějakou frontu vystály, hvězda, již jsme chtěly vidět, už byla pryč. K youtuberům se tak vždy dostala zhruba jen čtvrtina lidí čekající v zástupech. Nejdříve jsme stály jen u pódia a koukaly na hudební vystoupení. Potom jsme jen tak bloumaly po aréně a rozhlížely se, kde je nejmenší fronta. Nakonec jsme se dostaly jen k Johnnymu Valdoovi, ale i tento malý úspěch mě moc potěšil, protože ho sleduji. Nejdelší fronty byly

pravděpodobně u GogomanTV, Teri Blitzen nebo Johnnyho Machetty. Celou akci bych celkově zhodnotila jako nevydařenou a velmi špatně zorganizovanou. Také

nám nepřálo počasí a přšelo. Mně osobně se akce nelíbila, protože mačkat se v davu 22 tisíc lidí není nic, co by stálo za řeč. Celou akci tedy, ačkoli šlo o první svého dru-

hu, hodnotím velmi negativně.

Sára Jankovičová
7. T

Výlet na Chopok

V srpnu jsem byl s mámou na Chopoku, což je hora v nízkých Tatrách, která měří 2024 m. n. m. Výjezd nahoru trval celkem dlouho, nejdříve jsme nastoupili do klasické sedačkové lanovky, kterou jsme jeli asi 10 minut, poté jsme přestoupili na příbližovací lanovku a pak jsme

nasedli na lanovku kabinkovou, která nás dovezla, až na vrchol, kde mi trochu zaléhaly uši, ale nebylo to nic hrozného. Když jsme se naobědvali, sjeli jsme lanovkou na druhé straně k muzeu lanovky. Tam jsme si mohli prohlédnout staré lanovky, na kterých se jezdilo ještě

před 1. sv. válkou. Cesta nahoru trvala hodinu a 20 minut. Byl to opravdu moc hezký výlet a rád bych se tam ještě jednou podíval.

Jakub Rychlý
8. P

Fretky

Fretky v ČT

S mojí babičkou, maminkou, paní učitelkou a třídou jsme navštívili Českou televizi! Nejprve jsme si odložili věci a pak jsme šli na prohlídku. Prohlédli jsme si kousek ČT a nakonec jsme viděli Kouzelnou školku a Michala. Jsem pyšná na svou babičku.

Maite Čížková, 4. F

Ráno po 1. hodině jsme šli do České televize. Mnohokrát jsme přestupovali. ČT je velmi velká a také hezká. Fotili jsme se s Michalem z Kouzelné školky a jinými

lidmi a věcmi. Měli jsme docela hezké počasí, ale bylo pod mrakem. Mohli jsme si vyzkoušet roli kameramana nebo moderátora zpráv. A málem bych zapomněla: do ČT jsme si nesli svačinu.

Klaudie Hanušová, 4. F

Byli jsme v České televizi. Jeli jsme autobusem a metrem. Když jsme tam přijeli, čekali jsme na Maitinu babičku. Potom jsme šli s paní průvodkyní do umělého studia, kde nám pustili film o České televizi. Šli jsme do Kouzelné školky, když se

zrovna natáčela. Ještě jsme viděli spoustu dalších kulis. Byl to ten nejlepší výlet, který jsem se školou zažil.

David Chloupek, 4. F

V ČT se mi líbilo. Vždycky jsem chtěl být v Kouzelné školce. A splnilo se mi to! Dobré bylo, jak jsme si zkoušeli kameru a čtení v televizních novinách. A taky bylo hezké vidět kostymérnu a různé další věci. Prošli jsme si skoro celou Českou televizi.

Adam Bouší, 4. F

Fretky spí ve škole

Z 9. na 10. září jsme spali ve škole. Nejdříve jsme si vybalili a připravili se na spaní. Poté nám paní učitelka pustila nějaký film o době kamenné. Při tomto filmu jsme večeřeli. Skoro všichni po večeři odešli na chodbu a tam něco hráli. Pak jsme šli do vedlejší třídy a tam jsme si pouštěli různé zážitky z prázdnin. Když už jsme zalezli do spacáků, paní učitelka nám pustila vyprávění Hurvínkova strašidýlka. Celé spaní ve škole se mi líbilo.

Lukáš Crha, 4. F

Ze středy na čtvrtek jsme spali ve škole. Měli jsme sraz na vrátnici v 18 hodin. S sebou jsme měli mít karimatku, spacák a večeři. Kdo chtěl, mohl si připravit na flashku prezentaci o prázdninách. Nejdříve jsme si rozložili karimatku a pak jsme si společně prohlíželi fotky. Moc jsme se u toho nasmáli. Před spaním jsme si pouštěli Hurvínka. Jsem moc ráda, že jsme takovou akci měli.

Verča Jandourková, 4. F

Dnes naše třída s paní učitelkou spala ve třídě. Sraz byl v 18:00 na vrátnici. Šli jsme do třídy, připravili si věci a dali si večeři. Potom každý vyprávěl zážitky z prázdnin. K tomu jsme si prohlíželi fotky. Já vyprávěl o Rakousku. Poslouchali jsme pohádku Hurvínkova strašidýlka. Šli jsme spát hooóódně pozdě. Moc se mi to líbilo a těším se, až budu spát ve škole zas.

Erik Epstein, 4. F

Foto: Lenka Kabelová

Pasování na rytíře psaného slova

Ve čtvrtek 10. září jsme po roce usilovného čtení stanuli před samotným králem, abychom byli při slavnostním obřadu pasování do stavu rytířského. Ne každý může být rytířem. Nám se podařilo stát se rytíři krále

celé Písmenkové říše. Jako opravdoví rytíři jsme museli prokázat statečnost v boji s písmenky. Jsme rádi, že jsme při náročných úkolech uspěli.

Hodnost rytíře a zlatá medaile

le nám vždy bude připomínat slib, který jsme složili. Chránit knížky je nám ctí.

**Mgr. Václava
Zajícová
& 2. M**

Foto: Václava Zajícová

Poprask

Vzáří letošního roku se naše škola zúčastnila obvodního kola Poprasku v minifotbalu pro 2. stupeň. Jako první přišla na řadu mladší kategorie, konkrétně žáci 6. a 7. tříd. Kluci byli naloženi do skupiny, jež své zápasy odehrála v areálu ZŠ Kavčí hory, ostatní skupiny se utkaly na hřišti AFK Slavoj Podolí. K prvnímu utkání jsme nastoupili proti ZŠ Jeremenkova, která, jak se později ukázalo, byla ze čtyřčlenné skupiny nejslabší. Celou dobu utkání jsme měli velkou pře-

vahu, již jsme však stvrdili pouze jedním gólem, naštěstí byl vítězný.

Ve druhém utkání nás prověřili domácí, tedy ZŠ Kavčí hory, kteří ve svém prvním zápase porazili ZŠ Horáčkova. Troufám si říct, že jsme byli lepším týmem, avšak dostali jsme rychlý gól a bylo velmi těžké vyrovnat, protože soupeř hrál jednoduše a nečinilo mu problémy nakopávat míče pryč od své branky. Nakonec se nám však podařilo skórovat a vyrovnat zásluhou Bureše na 1:1.

Náš poslední zápas ve skupině proti ZŠ Horáčkova byl přímým soubojem o postup. Stačila nám remíza, ale spoléhat jsme se na ni rozhodně nechtěli. Soupeř nás však v tomto utkání přehrál a také byl velmi efektivní. Ke konci střetnutí jsme dokázali jen zkorigovat výsledek přesně zahraným trestným kopem v podání Martina Veselého. Prohráli jsme 1:3 a tím pro nás Poprask skončil. Přesto však děkuji chlapcům za velmi dobré výkony. Sestava: Ašenbrener, Stárek, Zavřel, Veselý, Kocnár, Ho-

recký, Lančarič, Vůle Matyáš, Ajksner J., Pavličko, Bureš

Góly: Veselý, Bureš

O dva dny později sehráli obvodní kolo také starší zastupci naší školy. Výběr 8. a 9. tříd se utkal v areálu AFK Slavoj Podolí ve skupině B proti ZŠ Ohradní, ZŠ Křesomyslova a ZŠ Filosofská. První zápas proti ZŠ Křesomyslova byl jakýmsi dobýváním soupeře, jenž měl velkou potíž dostat se za půlící čáru. Bohužel nikdo z našich hráčů dlouho nedokázal vstřelit branku. Nakonec se to asi na desátý pokus podařilo. Do konce utkání se s vypětím mnoha sil povedlo klukům vstřelit ještě jednu branku, a zvítězili jsme tedy nakonec 2:0.

Druhé utkání proti ZŠ Ohradní mělo podobný scénář. Soupeře jsme přehrávali, ale nebyli jsme schopní vstřelit více než jednu branku. Avšak po prvním a asi jediném výpadu našeho protivníka jsme inkasovali a zápas tedy skončil nerozhodně 1:1.

Jelikož jsme nedokázali druhé střetnutí vyhrát, zkomplikovali jsme si cestu za postupem a byli jsme nuceni v posledním zápase zvítězit. Soupeřem nám však byla zatím stoprocentní ZŠ Filosofská, která v prvních dvou utkáních dala na rozdíl od

nás 7 branek. Také proti nám se po nedorozumění v obraně dostala do vedení 1:0. Zápas byl velmi zajímavý a vyrovnaný, kluci ze sebe skutečně vydávali vše. Postupně jsme přebírali iniciativu a na soupeře více tlačili, což vyústilo ve vyrovnávací gól. Mnoho času již nezbývalo, ale stále byla šance. Kluci se tlačili dopředu a snažili se vstřelit vítěznou branku, a to se nakonec podařilo. Konec utkání jsme již zvládli uhrát bez větších problémů, a proto jsme mohli slavit postup do finálového kola pro Prahu 4. Góly: Kovach, Mikš

Finálové kolo

Našimi soupeři ve skupině finálového kola pro Prahu 4 byli ZŠ Na Planině, Gymnázium Elišky Krásnohorské a ZŠ Bítovská. První dva týmy ze skupiny rovnou postupovaly do semifinále.

Nejdříve jsme se utkali proti ZŠ Bítovská. V zápase jsme byli lepším týmem, většinu času jsme kontrolovali míč a tlačili svého soka na jejich polovině, ale bohužel jsme inkasovali dva rychlé a hloupé góly. Za krátký čas utkání jsme stihli jen snížit gólem Kovacha na 1:2.

Druhý zápas proti ZŠ Na Planině měl podobný scénář jako většina našich utkání. Soupeře jsme přehrávali, vytvářeli jsme si mnoho šancí, ale nedokázali jsme je proměňovat. Ujala se pouze

jediná střela z kopačky Hanuše, vedli jsme 1:0. Vypadalo to, že se nemůže nic stát, ZŠ Na Planině byla v útoku bezzubá, nedostala se ani do jedné šance, avšak po naší rozehrávce od branky, útočník soupeře zachytil nejistou, pomalou přihrávku brankáře, přihrál na volného spoluhráče a bylo srovnáno. Zápas skončil 1:1.

Poslední utkání jsme museli vyhrát, a to se nám povedlo, GEK jsme porazili 2:1 góly Kovacha a Lavičky, ale bohužel ZŠ Bítovská svůj zápas také vyhrála, takže jsme skončili ve skupině na třetím místě a s turnajem se rozloučili. Rozhodující bylo jistě druhé nevydařené střetnutí. Celkově jsme tedy skončili z 16 účastníků 5. - 6. v Praze 4, což je slušný výkon, avšak určitě mohl tento tým pomýšlet na lepší výsledek. Malou náplastí může být „skalp“ ZŠ Filosofské v obvodní skupině, jež těsně prohrála až ve finále se ZŠ Mendíků, která se tak stala postupujícím do celopražského kola.

Sestava: Feuerisel, Hanuš, Mikš, Jakimczuk, Trčka, Kovach, Koudelka, Lavička, Dutko

Góly: Kovach, Hanuš, Lavička

**Mgr. Daniel
Kraft**

Kouzelná flétna—rozhovor s Františkem Kalousem

Kouzelná flétna je poslední divadelní kus Wolfganga Amadea Mozarta. Byl určen pro lidové publikum Divadla na Vídeňce, kde byl poprvé uveden 30. září 1791. Autor režie nové Kouzelné flétny ve Stavovském divadle, která měla premiéru ve čtvrtek 5. února 2015, je Vladimír Morávek, český divadelní, filmový a televizní režisér, autor mnoha scénářů a úprav dramatických děl. Redakce Kiwi vám přináší rozhovor s žákem naší školy, Františkem Kalousem z 3. J, který v opeře ztvárnil roli malého Mozarta.

Doneslo se k nám, že hraješ v opeře Kouzelná flétna.

O čem tato opera je, kdo ji složil? Zkus nám ji trochu přiblížit.

Složil ji Wolfgang Amadeus Mozart. Princ Tamino za

pomoci kouzelné flétny a komického společníka Papagena hledá cestu k princezně Pamině, dceři Královny noci. **Je toto současné zpracování opery věrné původní předloze, nebo došlo k nějakým změnám? K jakým?**

Bylo tam přidáno pár postav navíc a také papoušci.

Jakou roli hraješ v opeře ty? Jak se ti tato postava hrála? Jaký je režisér Vladimír Morávek, jak se s ním pracuje?

Hraji malého Mozarta a už od začátku se mi tato postava hrála výtečně, ale chvíli mi trvalo, než jsem to všechno vypiloval. Pan režisér je hodný a rád spolupracuje s šikovnými dětmi.

Jak dlouho jste operu nacvičovali? Bylo to náročné? Pomáhali ti herečtí kolegové?
Nacvičovali jsme asi tři měsíce. Díky pomoci zkušených

herců se mi to vše učilo mnohem lépe.

V opeře jsi hrál na flétnu. Umíš hrát ještě na jiný nástroj?

Ne, hraji pouze na flétnu. **Hrál jsi i v nějaké jiné opeře nebo divadelní hře nebo je toto tvá první zkušenost?**

Toto je má první zkušenost s divadelními prkny.

Co říkají na úspěch v této opeře tví rodiče?

Že jsem měl štěstí, protože mě vybrali hned v prvním konkurzu.

Ty sám posloucháš ve svém volném čase operu, hudbu W. A. Mozarta nebo klasickou hudbu? Jakou hudbu jinak posloucháš?

Ano, poslouchám, moc se mi líbí klasická hudba a ještě poslouchám pohádkové písničky.

Redakce

Foto: Archiv Národního divadla

Rozhovor s panem učitelem Michalem Nedelkou

Jak si jistě mnoho z vás všimlo, obohatily mužské osazenstvo našeho učitelského sboru nové tváře. Jedna z těchto tváří patří i panu učitelem Nedelkovi, novému třídnímu učiteli 4. E, s nímž vám redakce našeho časopisu přináší rozhovor.

Jak dlouho už učíte?

Prvním rokem.

Proč jste si vybral zrovna naši školu a jak se Vám tu líbí? Jaké byly vaše první dojmy?

Líbí se mi tady moc, už na první dojem mi přišlo, že tu panuje přátelské prostředí.

Jaké učíte předměty? Co vás na učení nejvíce baví?

Učím většinu předmětů své třídy na prvním stupni (4.E)

a na druhém stupni učím občanskou výchovu.

Čím jste chtěl být v dětství? Chtěl jste být vždy učitelem?

V dětství jsem chtěl být historikem.

Máte přítelkyni?

Ano, mám.

Kolik vám je let?

Dvacet osm.

Co rád děláte ve volném čase? Čtete? Jaké knihy se vám líbí nejvíce?

Rád chodím do přírody a navštěvuji různé hrady a zámky, čtu velmi rád a často, ale nemám žádný stálý a oblíbený žánr. Oblíbil jsem si poezii.

Děláte nějaký sport? Fandíte nějakému sportovnímu týmu? Jakému?

V dětství jsem závodně plaval a hrál fotbal, dnes se žádnému sportu aktivně nevěnuji, občas chodím běhat. Fandím Bohemians, ale na žádné zápasy fandit nechodím.

Víme, že tu učíte průvodcovství. Jaký k tomu máte vztah? Dělal jste průvodce? Jak jste se k tomu dostal? Kde jste průvodcoval?

Průvodcoval jsem po Izraeli a Jordánsku. K průvodcování jsem se dostal díky výhodné nabídce, kterou jsem přijal.

Co jste vystudoval?

Jsem původně hebreista.

Mluvíte nějakým cizím jazykem?

Mluvím anglicky a hebrejsky.

Líbil se vám projekt Edison? Jaký je váš názor?

S projektem jsem spokojený, myslím, že se žáci dobře učí, jak využít angličtinu v hovoru.

Někteří žáci naší školy jsou názoru, že se podobáte postavě Harryho Pottera, četl jste nebo viděl potterovskou sérii? Líbila se vám? Jaký díl máte nejradši?

Harryho Pottera jsem nečetl ani neviděl, ale rozhodně to chci dohnat. Pobavilo mě, že mezi mnou a Harrym Potterem vidí žáci podobnost.

Redakce

Výjezdy tříd

Brouci v Říčanské hájovně

Ve středu 30. září se třída 5. B vydala na výlet do hájovny nedaleko Světic. Od školy jsme vyrazili kolem sedmé hodiny ráno. Jeli jsme autobusem 135 na Roztyly a odtud jsme pokračovali metrem až na Hlavní nádraží, kde nám pan učitel koupil lístky na vlak. Mezitím jsme došli na nástupiště, z něhož jsme vlakem zamířili do Světic. Cesta z nádraží ve Světicích k hájence trvala zhruba 20 minut. Dopoledne jsme měli program Za tajemstvím lesa. Poznávali jsme a zkoumali různé stromy. V poledne nás čekal oběd a po něm následoval polední klid. Odpoledne nám paní

z hájenky připravila prezentaci o různých starých řemeslech, načež jsme si některá řemesla vyzkoušeli. Kolem šesté večer jsme si opékali burty a potom si předváděli vtipné scénky ze školy. Spát jsme šli v půl desáté. Ráno jsme se museli vzbudit v půl sedmé, abychom stihli vlak, kterým jsme dojeli do Vrsovic. Ke škole jsme se potom dopravili tramvají a autobusem. Celá akce se mi líbila.

Daniel Pícl, 5. B

V hájence se mi líbilo. Chodili jsme do lesa, povídali jsme si o řemeslech a zkoušeli jsme si je. Vyráběli jsme například sud, náramek

z provázků nebo dělali pečivo.

Jindřich Stibral, 5. B

První dojem po příjezdu nebyl sice moc dobrý, ale nakonec to byla zábava. Nejdříve jsme sbírali listy, pak jsme sbírali brouky do zkumavky s lupou. Poté jsme se odebrali na oběd – měli jsme knedlík, maso a omáčku. S paní lektorkou jsme šli do stodoly a povídali jsme si o řemeslech a mohli jsme si je i zkusit. Lektorky odjely, a tak jsme zůstali sami, proto jsme se pustili do hraní divadýlek a nakonec jsme šli spát.

Eliška Polláková, 5. B

Foto: Jiří Valášek

Gepardí výlet

Klára: Celá naše třída Gepardů jela na pobyt do Nedamova s paní učitelkou Štěrbovou, panem vychovatelem Mrkvou a asistentkou Markétou. Když jsme dojeli na místo, hned jsme se ubytovali. Vařili tam výborně. Sice bylo chvíli ošklivé počasí, ale i tak jsme si výlet užili. Hráli jsme bezvadné hry. Výlet se nám všem líbil.

Vilma: Obec Nedamov leží asi 80 km od Prahy. Nachází se tam penzion Černý mlýn,

ve kterém naše třída bydlela tři dny. Je to tam moc hezké. Mají tam krásné fotbalové hřiště. Hráli jsme tam hry, například: Mrazíka, živé Člověče, nezlob se, na slepou bábu, na Drákulu, uličku důvěry. Měli tam trampolínu, pískoviště a ovce, které jsme si mohli i pohladit. Moc se mi tam líbilo!

Alex: Líbilo se mi veliké hřiště. Jídlo tam bylo taky dobré. Mohl jsem si tam odpočinout od povinností a rodičů.

Magda: V Nedamově je nádherná krajina a úžasný mlýn. Žije v něm Pepa, je to vodník. S ním tam bydlí majitel mlýna pan Veselý a jeho rodina. Jsou velmi sympatičtí a milí. Ve mlýně jsou nádherné pokojíky. Úžasně tam vaří, okolí útulné, Nedamov zkrátka doporučuji

Gepardi

Titulek občas...

Titulek občas...

Foto: Blanka Štěrbová

Go se Žabkami

Ahoj, já jsem Johy a já Marek! My dva jsme se zúčastnili „goučka“ se žabkami, tedy se 6. Ž. Pobyt jsme strávili ve sportovním areálu U Starého rybníka ve Zbraslavicích. Program byl plný zábavných, naučných a skupinových her, do kterých se děti zamilovaly a všichni jsme si to užili.

**Johana Paloušová
a Marek Ždych, 9.N**

Ráno jsme se všichni sešli na dvoře školy a čekali na autobus. Cesta autobusem trvala zhruba jednu hodinu. Areál byl hodně velký a hezký. Poblíž areálu se nacházel les a před ním rybník. Jídelna se mi moc líbila, ale pokoje mi připadaly trochu malé. Velmi

mě také zaujaly hry, které jsme hráli, hlavně to, jak jsme rozdělávali oheň nebo chodili po stanovištích a plnili úkoly. Také tam dobře vařili a mně se tam líbilo, škoda jen, že jsme tam strávili tak málo času.

Kateřina Kosová, 6. Ž

Na Go program s námi jeli dva devátáci, paní učitelka Široká a paní psychologka. Ubytovali jsme se ve velkém areálu, který zvenku vypadal docela dobře, ale pokoje (tedy alespoň ten náš) byly strašné. Co je jídla týče, vařili tam podle mě docela dobře. Hry se také vydařily a určitě jsme se tam nenučili. Konala se také noční bojovka v lese a bez baterek. Bylo to super!

Kromě menší nehody, ke které došlo, bylo všechno dobré a „goučko“ jsem si užila.

Adéla Petrů, 6. Ž

Go program jsme strávili v takovém velkém táboře, kde se nacházel rybník, lánové centrum, hřiště na fotbal, na volejbal, chatičky a velká budova, kde jsme s třídou bydleli. Hned vedle byl les, kde jsme také hráli bojovku. S námi tam pobývali dva devátáci, kteří pro nás větší her připravili. Dobře tam vařili a všechna jídla mi chutnala. Bylo to tam hezké a moc se mi tam líbilo.

Veronika Kunčíková, 6. Ž

Emu v Nedamově

Marie Baboráková:

Když jsme 9. září v osm hodin ráno odjížděli od naší školy, všichni jsme mávali rodičům. V autobuse jsme si povídali o tom, že se moc těšíme. Když jsme přijížděli, uviděli jsme starý dřevěný penzion. Nejdříve ze všeho jsme si dali tašky do pokojů. Seznámili jsme se s panem vychovatelem Tomášem a se slečnou ošetřovatelkou Markétou. K obědu byl pro nás

připraven řízek s bramborem. Po jídle jsme si vybalovali, a když jsme měli hotovo, mohli jsme jít hrát ven. Den rychle uběhl. Po diskotéce a večerním zhotovení jsme šli spát. Druhý den jsme se probudili a šli jsme na snídani. Po snídani jsme si zase vyběhli hrát ven. Hráli jsme na policajty a lupiče. Po chvíli nás zavolali a hráli jsme hru, při níž jsme se měli naučit třináct básniček. Jedna

z nich zněla takto: „Byl jeden dědeček z Osla, a ten koupil na trhu osla. Babička pronesla památnou větu: Teď si vás křížem oba dva spletu.“ Nebo také: „Byl jeden dědeček z Pobřeží slonoviny, každý den zápasil s babičkou o noviny. A když ji přebral, četl děda Svobodného lidojeda.“ A přitom nadával: Jsou tam jen vloviny.“ Já jsem byla ve dvójici s Luckou Chlumovou. Skončily jsme třetí. Potom

začalo pršet, a tak jsme museli jít dovnitř. Když déšť přestal, šli jsme na výlet. Procházeli jsme se lesem. Cestou jsme si udělali fotku na posedu. Také jsme hráli hru, při níž jsme měli přeskakovat a podlézat větev. Došli jsme k velkým kamenům ve tvaru schodů, kde jsme se také ještě jednou vyfotili. Rozdělali jsme si tam oheň a tancovali kolem něj, až jsme ho uhasili. Museli jsme ho znovu rozdělát, aby-
chom mohli opékat burty. Už se stmívalo, když jsme vraceli zpátky do penzionu. Tam jsme se převlékli do pyžam a udělali si černou hodinku. A když jsme se báli, mohli jsme jít klidně spát. Druhý den k snídani byl borůvkový koláč. Šli jsme si pro kufry, přijel autobus a už se všichni těšili domů. Pobyt byl krásný. Moc se mi líbilo, že jsme na něm hráli různé hry.

Lucie Chlumová:

S novým panem učitelem jsme 9. září jeli do Nedamova. Vyjeli jsme v 8:00 autobusem. Když jsme dorazili, uviděli jsme krásný penzion, ve kterém jsme se ubytovali. Potom jsme hráli různé hry, např. Rybičky, rybičky, Hutututu, Člověče, nezlob se!, a nakonec jsme se museli naučit třináct básniček a přednést je.

Nejvíce se mi líbila básnička o slimákově: „Jednou se stalo, že slimák a neslimák, do Horních Počernic v pytlíku nesli mák. Možná že mák, možná že i nemák. Buď jak buď, slimák na mák ani nemák. Neslimák aspoň řekl: Já nevím esli mák.“ Každý večer pan učitel před nás postavil truhlíčku s kamínky, perlami a korálky. Měli jsme ocenit jednoho či více žáků a zdůvodnit, co udělal nebo udělali za ten den prospěšného. Další den jsme šli na výlet. Viděli jsme zříceninu, pak jsme na louce hráli hry, a nakonec jsme došli do tábora, kde jsme si opékali burty. Celý pobyt se mi moc líbil, ráda bych si ho zopakovala.

Klára Holakovská

Od 9. do 11. 9. 2015 jsme jeli na socializační pobyt do Nedamova na Kokořínsku. Od školy jsme vyrazili brzy ráno. V autobuse byla legrace. Seděla jsem se spolužačkou a dobrou kamarádkou Ninou Jankovičovou. Po cestě jsme si všichni zpívali a povídali si. Když jsme přijeli do Nedamova, tak nás pan učitel seznámil s panem vychovatelem Tomášem Mrkvou, se slečnou zdravotnicí Markétou a s panem správcem Veselým. Pak nás pan učitel a vychovatel

rozdělili kde a s kým budeme spát. Spala jsem na pokoji č. 5 s Ninou a Luckou. Po rozdělení pokojů jsme šli do jídelny k obědu. Po dobrém jídle byl na dvě hodiny odpolední klid. O odpoledním klidu jsme hráli stolní hry. Po zdravém odpočinku jsme hráli živé Člověče, nezlob se!, Chobotničky, Rybičky a hru, při níž jsme se ve dvojicích postupně učili básničky. Tato hra se jmenovala Limericky. Po dobré večeři jsme si rozdávali diamanty za něco, co se nám na ostatních líbilo. Po vyhodnocení následovala diskotéka. Byla dámská i pánská volenka. Já jsem tancovala s Tomášem, Michalem a Davidem. Ve čtvrtek ráno nám pan učitel dal úkol vymyslet ve skupině divadelní představení. Zbytek času do oběda jsme si hráli v areálu Černého mlýna. Při odpoledním klidu se obloha zatáhla a padaly kroupy. Po chvíli déšť ustal a navštívili jsme nedalekou zříceninu hradu. Po cestě jsme viděli krásnou duhu. Před návratem do areálu jsme si opékali burty. Večer po vykoupaní jsme si již v pyžamech udělali černou hodinku. Ráno v den odjezdu nám pan učitel rozdál diplomy za účast. Vyhlásil také hodnocení divadelních představení. Naše skupina se

umístila na prvním místě. Po snídani se konalo velké balení, po němž nás učitelé zavolali na zahradu do altánku, kde jsme hráli poslední hru s toaletním papírem. Zanedlouho na nás na silnici čekal velký auto-

bus. Cesta domů rychle ubíhala. Před vjezdem na školní dvůr se všechny děti schovaly za sedačky, aby si rodiče mysleli, že jsme nepřijeli. Ale protože jsme přijeli dříve, tak tam nikdo z rodičů nebyl!

Tento výlet do Nedamova se mi líbil. Na poznávacím výletě s panem učitelem to bylo všechno povedené!

Emu

Zebry na Go programu

Léta páně 2015 dne 15. září odjíždějí dva chlapci Antonín a Lukáš na třídní pobyt do oblasti Zbraslavi. Odjíždějí tam se sličnou paní učitelkou Adamcovou a její třídou 6. Z. Na místě už nás očekává chrabrá paní učitelka Kaudersová. Chlapci bydlí odděleně od dětí a učitelek. Jejich ubytování je značně levnější, a o to horší. Hned první den se pořádá spousta her. Za celý

pobyt se někteří účastníci zapotili více a jiní méně. Na tomto programu se chlapci snažili, aby se třída co nejvíce šila, zvykla si na svou učitelku a upevnila kolektiv. Nakonec si to všichni užili a lépe se poznali.

Lukáš Hylský

a Antonín Tuček, 9. M

Děti na programu byly přátelské a poslouchaly. Počasí

se až na jeden menší deštík, který nás zastihl, celkem vydařilo. Hráli jsme mnoho her a neminula nás ani noční hra, kde se děti snažily přejít kus lesa samy nebo po skupinkách.

Go program splnil svůj účel a děti stmelily svůj kolektiv.

Martina Šimánková

a Anička Schickerová, 9. N

Výletníci na Go programu

V neděli 13. 9. jela naše třída 6.V, paní učitelka Bronislava Zezulová a dvě žákyňe 9. ročníku na Go program do areálu Zbraslavi, kde se k nám připojila i paní učitelka Daniela Kaudersová. V době, kdy jsme dorazili (nejméně sto let starým autobusem) na místo, právě odjížděl domů výjezd školního parlamentu. Ná sledně jsme se rozdělili na

pokoje a hned nato jsme šli hrát hry. Hráli jsme hru hu – tu – tu – tu, při které se hráči rozdělí na dva týmy a stoupnou si do obdélníkového pole rozděleného čarou. Vždy jeden z týmu jde na soupeřovu půlku a dělá hu – tu – tu – tu, dokud se nena dechne nebo se nevrátí na svou půlku. Pokud se někoho mezitím dotkl, ten koho se dotkl, vypadává. Pak jsme

hráli hru, která se jmenuje indiánský baseball. Ta se mi líbila nejvíce ze všech her a myslím i ostatní si ji zamilovali. Takhle to pokračovalo celé odpoledne, načež jsme se ohodnocovali korálky za aktivitu. Večer jsme šli do lesa, kde jsme chodili mezi paní učitelkou Zezulovou a Kaudersovou, které nám psaly body. Večerku jsme měli v deset. Druhý den jsme

dopoledne hráli týmové hry. Rozdělili jsme se do skupin a plnili úkoly. U paní učitelky Zezulové jsme měli poslepu poskládat čtverec z lana a řekl bych, že se nám to povedlo. Na druhém stanovišti jsme si všichni stoupli na igelit a měli ho pod sebou obrátit, aniž spadli z igelitu. Měl rozměry asi 150 x 80 cm a bylo nás pět. Na dalším stanovišti jsme na dlouhých provázcích nosili míček, kte-

rý nám nesměl spadnout. Na posledním stanovišti se prolézalo pavučinou na druhou stranu, aniž bychom se směli dotknout lana. Po obědě jsme sice měli vyrazit ven, ale trochu pršelo, takže jsme byli v areálu a učili se ve dvojicích limeriky Edwarda Læra. Večer jsme si opět dávali korálky a hodnotili pobyt. Ráno jsme končili snídání, ale ještě jsme vytvořili takovou pavučinu. Stoupli jsme si

do kruhu a házeli si klubko provázku; kdo držel klubko, ten hodnotil pobyt. Když se nakonec provázek dostal ke všem, vznikla pavučina, na níž jsme se snažili pohoupat lehké spolužáky. Bohužel se nám to nepovedlo. Pak jsme odjeli a nás nahradila třída 6. Z.

Vojtěch Lančarič
6. V

Foto: Pohlednice „U Starého rybníka“

Projekt EDISON

Stejně jako minulý rok, i letos jsme se na naší škole mohli v týdnu od 21. do 25. září setkávat se zahraničními studenty, kteří nás navštívili v rámci projektu EDISON. Účelem projektu je spojovat mladé lidi z odlišných kultur a národností, aby se v rámci podpory multikulturního vzdělávání

seznámili se zvyky, tradicemi, kulturou a prostředím jiných zemí. Dorozumívacím jazykem byla sice angličtina, ale žáci dostali možnost naučit se pár frází z rodného jazyka stážistů a také naučit naše hosty nejdůležitějším frázím českého jazyka. Praktikanti si i letos pro naše žáky připravili prezentace

o své rodné zemi, vedli s nimi diskuze na různá témata, hráli hry a pokusili se dovést žáky naší školy k lepšímu pochopení zemí, odkud k nám stážisté přijeli.

**Bc. Tomáš
Féllinger**

Stážisti projektu EDISON

Mariam Orjonikidze

Země: Gruzie

Bydliště: Digomi Arrey, Tbilisi (Georgia)

Jazyk: Gruzínština (rodilý), Angličtina (výborný), Němčina (mírně pokročilý), Ruština (mírně pokročilý)

Studium: Bachelor program for Art and Sciences Ilia State University, Tbilisi (Georgia)

Záliby: cestování, tanec, živá hudba, čtení knih

Shirin Osmonbetova

Země: Kyrgyzstán

Pohlaví: žena

Bydliště: Kyrgyzská republika

Jazyk: Kyrgyz (rodilý), Ruština (výborný), Angličtina (výborný), Italština (začátečník), Španělština (začátečník)

Studium: Akademie diplomacie ministerstva zahraničí, obor: Mezinárodní právo

Záliby: hudba, tanec, sport, filmy, seriály

Ella Guevarra

Země: Filipíny

Bydliště: Santana village, Antipolo

Jazyk: filipínština (rodilý), angličtina (výborný), korejština (dobrý), španělština (začátečník)

Studium: Ateneo de Manila University, obor: Business Management

Záliby: filmy, přátelé, outdoorové aktivity, jídlo, břišní tance, cizí kultury

Ekaterina Kruglova

Země: Rusko

Bydliště: Moskva

Jazyk: ruština (rodilý), angličtina (výborný)
Studium: RANHiGS Moskva, obor: Sedm svobodných umění

Záliby: Všechny druhy umění, tanec

Sofia Sandrigo

Země: Argentina

Bydliště: St. Rosario

Jazyk: španělština (rodilý), portugalština (výborný), angličtina (výborný), francouzština (začátečník)

Studium: Universidad Nacional de Rosario, obor: Industrial engineering

Záliby: Salsa, Kajaking, Jóga, Zpěv, Čtení, Pikniky s přáteli

Carlos Uranga

Země: Mexiko

Bydliště: México City

Jazyk: španělština (rodilý), angličtina (výborný), francouzština (dobrý)

Studium: Institut technologií a vyšší učení technické

Záliby: fotbal, plavání, filmy, cestování

Ayu Ameylia

Země: Indonésie

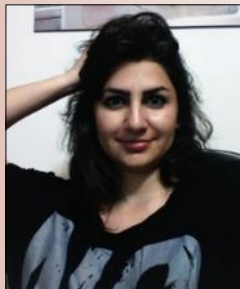
Bydliště: Jakarta

Jazyk: indonésština (rodilý), Angličtina (pokročilý)

Studium: Mezinárodní obchod

Záliby: sport, cestování

Parisa Keshtkar

Země: Íránská islámská republika

Bydliště: Teherán

Jazyk: Perština (rodilý), Angličtina (výborný)

Studium: Univerzita Teherán, obor: Umění

Záliby: fotografování, kreslení, hudba, cestování

Projektová středa—Seznámení cizinců s ČR

V rámci projektové středy se konal 23. září projekt, který sloužil k seznámení cizích studentů s Českou republikou, jejími kraji a samozřejmě i kulturou naší země. Žáci druhého stupně byli namícháni do různých skupin, jejichž úkolem bylo věnovat se práci na jednom z krajů. Každá skupina dostala papírový kraj vystřižený z velké mapy České republiky a do něj měla vepsat v angličtině informace o daném kraji. Jakmile jsme práci dokončili, prezentovali jsme naše výtvo-ry cizincům. Projekt se mi však moc nelíbil, hlavně kvůli překládání informací do angličtiny.

Lucie Petrů, 5. B

Dělali jsme projekt o České republice. Já jsem zpracovávala se svojí kamarádkou projekt o Moravskoslezském kraji. Během toho jsme si povídali se Sofií a bylo to moc fajn. Moc se mi to líbilo.

Andrea Repiská, 5. B

V pondělí 21. září nám paní učitelka nebo pan učitel dané skupiny řekl, co si máme přinést ve středu 23. září na projekt. Ve středu si daná skupinka přinesla vytištěné informace o daném kraji. Také jsme si měli přinést nějaké obrázky. Celkem jsme měli zpracovat pět bodů o vybraném kraji:

- Krajské město
- Přírodní zajímavost

- Kulturní památky
- Typický výrobek
- Významná osobnost

I přesto, že jsem si se studenty moc nerozuměla, protože nejsem v angličtině tak dobrá, se mi projekt moc líbil a připadal mi zajímavý a poučný.

Tereza Gubková, 5. B

V pondělí ráno jdu do školy do své třídy, když vtom vidím malý hlouček u nástěnky na chodbě. Když se přiblížím, vidím, že jsme byli všichni zařazeni do skupin a každý teď hledá třídu, do které má jít. Ve třídách jsme se dozvěděli, že ve středu 23. září se bude konat projekt pro všechny 5. – 7. třídy. Ve třídách

jsme se rozdělili do dvojic či trojic a poté nám učitel vysvětlil, čeho se projekt bude týkat. Všichni se rozdělili do třinácti skupin podle třinácti

krajů (Praha se nepočítala) a každá skupina měla o svém kraji najít určité informace a přeložit je do angličtiny, protože jsme je nakonec pre-

zentovali cizím studentům. Projekt se mi líbil a užila jsem si ho.

Tereza Herzigová, 6. Ž

Jak stážisty vidí ti, u nichž byli ubytováni

Kdo u vás bydlel?

Michelle: U nás bydlel Carlos z Mexika.

Louisa: Bydlela u nás Parisa z Íránu.

Tereza: Ella.

Anna: Mariam z Gruzie a Shirin z Kyrgyzstánu.

Jakým jazykem jste se dorozumívali? Rozuměli jste jejich angličtině?

Michelle: S Carlosem jsme mluvili anglicky a rozuměli jsme mu, ale někdy mluvil moc rychle nebo potichu.

Louisa: Dorozumívali jsme se anglicky a rozuměli jsme jí dobře.

Tereza: Mluvili jsme anglicky a rozuměli jsme mu dobře.

Anna: Já s bráchou jsme se dorozumívali anglicky a máma anglicky a rusky.

Narazili jste s ubytovanými cizinci na nějaké kulturní rozdíly mezi vámi a jimi?

V čem jste se lišili?

Michelle: Kulturní rozdíly mezi Českem a Mexikem jsou. Např. mají jiné zvyky, jiné jídlo... A hlavním rozdílem je tradiční oblečení a některé státní svátky.

Louisa: Ano, narazili jsme na kulturně odlišné znaky, třeba

že tam v Íránu chodí na ulici zahalení.

Tereza: Lišili jsme se v tom, že ona byla zvyklá na jiné jídlo než my a na teplejší období. Asi si doma nesundávají boty, protože jsme ji museli poprosit, aby chodila bez bot.

Anna: Nenarazili.

Vařili si sami, nebo jste jim vařili vy? Jak jim chutnalo naše jídlo? Pokud vám vařili, jak vám chutnalo jejich jídlo? Vzali jste si nějaké recepty?

Michelle: Carlos nám nevařil, ale my jsme mu vařili. Rodiče mají rádi mexické jídlo, proto jsme měli převážně mexickou kuchyni. A když ne, tak si jídlo Carlos dochutil čili papričkami. Hlavní ale je, že mu všechno jídlo chutnalo.

Louisa: Většinou jí to naše jídlo chutnalo a vařili jsme jim my, ale jednou nám uvařila ona, bylo to nějaké typické Íránské jídlo a k tomu připravila dezert. Jídlo mi moc nechutnalo, bylo trochu hořké a mělo takovou zvláštní chuť. Recept jsme si nevzali.

Tereza: Vařili jsme jim my, ale v ledničce si mohla cokoli

dát sama. Myslím, že jí naše jídlo chutnalo. Ona nám uvařila nějakou filipínskou pochoutku, šlo o rýži s čokoládou, bylo to moc dobré, proto jsme si vzali recept. Anna: Vařili jsme jim my a naše jídlo jim chutnalo, ale vařili i ony nám.

Dozvěděli jste se něco zajímavého o tom, kde žijí? Žijí v domě nebo v bytě?

Michelle: Carlos žije převážně u své babičky v Mexico City, kam chodí na univerzitu, jinak nevím.

Louisa: Ano, říkala, že bydlí se svým přítelem v bytě a že její rodiče bydlí v domě a že to má od svých rodičů 3000 km do školy.

Tereza: Žije v domě na Filipínách.

Anna: Obě žijí v bytě. Dozvěděli jsme se zajímavosti o jejich zemích.

Jak se jim líbilo v Praze, jak se jim líbil Spořilov?

Michelle: Praha se Carlosovi velice líbí, ale na Spořilově moc nebyl, byl převážně ve městě.

Louisa: Říkala, že se jí tu v Praze líbilo a hlavně v naší škole se jí moc líbilo.

Tereza: V Praze se jí líbilo a Spořilov taky, jen se jí chtělo už domů, bylo jí tady asi zima.

Anna: Mariam říkala, že byla v Praze víckrát a že se jí tady moc líbí.

Dali jste jim nějaké suvenýry? Dali oni vám nějaké suvenýry?

Michelle: Suvenýry jsme mu žádné nedali, ale pravděpodobně si něco koupil. Nám žádný suvenýr nedal, ale aspoň nám nějaké ukázal.

Louisa: My jsme jim žádné suvenýry nedali, ale ona nám dala typický Íránský náramek.

Tereza: Ano, dali jsme jim nějaké suvenýry. Ona nám

přivezla Filipínské sladkosti a sušené mango.

Anna: Ony nám suvenýry daly a my jim taky.

Zažili jste s nimi nějaké zajímavé příhody?

Michelle: Zajímavé příhody jsme bohužel žádné nezažili, ale můj bratr si s Carlosem šel jednou zahrát fotbal.

Louisa: Ano, o víkendu jsme s ní jeli na kolo a šli na pěší výlet.

Tereza: Ano, Ela se párkrát ztratila, když šla domů.

Chtěli jsme jít nakupovat, ale na Chodov bohužel vůbec nebyl čas.

Anna: Oslavovali jsme

19. narozeniny Mariam.

Jak se vám líbila projektová

středa s cizinci?

Michelle: Středeční projekt byl hodně zajímavý, a když jsme skončili, zbyl nám ještě čas, proto nám studentka promítla prezentaci o Kyrgyzstánu. Bylo to hodně zajímavé, dozvěděla jsem se hodně o krajích České republiky a Kyrgyzstánu.

Louisa: Bohužel nemůžu zhodnotit, protože jsem nebyla ve škole.

Tereza: Chodím do osmé třídy a nás se středeční projekt netýkal.

Anna: Mně se moc líbila a Mariam a Shirin se taky projektová středa líbila. Příští rok bychom zase chtěli dvě studentky.

EDISON

Projekt EDISON se konal pro 5., 6. a 7. ročníky.

V pondělí 21. 9. jsme místo třídnické hodiny šli

k nějakému vyučujícímu, podle toho, kam nás učitelé zařadili.

Já šel k panu učiteli Valáškoví do 5.B. Nejdříve jsme si vylosovali dvojici, se kterou jsme měli později spolupracovat. Já si vylosoval Roberta Hančla ze 7.U. Poté následovalo losování kraje v České republice. Na nás padl kraj Jihočeský.

O tomto kraji jsme si doma

měli do středy zjistit informace (hlavní město, přírodní památka, kulturní památka nejlépe na seznamu UNESCO, typický výrobek, osobnost toho kraje). Ve středu jsme ve 12:50 začínali dávat dohromady připravené informace a psát je anglicky na mapu kraje, na což jsme měli dvě hodiny za pomoci internetu. Naše práce se nám docela povedla, jelikož jsme měli hodně obrázků. V každé třídě pak byl jeden cizinec. Po skončení příprav jsme prezentovali své

práce, taky v angličtině, a nakonec je dávali na nástěнку, takže měla vzniknout mapa České Republiky. Bohužel nám to moc nevyšlo, protože některé dvojice napsaly informace z opačné strany. Projekt se mi líbil až na to, že byl dost dlouhý.

Vojtěch Lančarič
6. V

Shirin z Kyrgyzstánu

Jak je všem známo, probíhal na naší škole (21. – 25. září) Týden jazyků. Přijeli k nám studenti z různých koutů světa, aby se o nás, o našich zvycích, kultuře a samozřejmě i naší škole něco dozvěděli. Jednou z nich byla Shirin. Tahle sympatická dívka pochází z Kyrgyzstánu v Asii. Shirin je 23 let a studuje mezinárodní vztahy. Hlavní město země, ze které pochází, se nazývá

Bishkek. Z jejího vyprávění jsme se dozvěděli mnoho nových informací např.

o přírodě v její zemi, kde se nachází plno hor, jezer, řek a zvířat. Žijí tam například medvědi, velbloudi nebo orli. Taky nám sdělila, že se prý Kyrgyzstánu říká Srdce Asie. Zmínila se nám také o různých tradicích své země.

Například kalpak je název pro jejich národní pokrývku hlavy. Mají samozřejmě i své

typické kroje. Velmi mě ale překvapilo, že jejich národním nápojem je (podržte se) koňské mléko s alkoholem. Mé dojmy jsou z 99 % pozitivní. Nejdříve Shirin působila trochu zakřiknutě a vyděšeně, ale nakonec se „odvázala“. Její prezentace se mi moc líbila.

Sára Jankovičová
7. T

Vlajka Kyrgyzstánu (Foto: Wiki.org)

Kalpak (Foto: Pinterest.com)

Foto: Wiki.org

Pohoří Ťan Šan (Foto: Wiki.org)

EDISON obrazem

Foto: Tomáš Fěllinger

V hlavě—recenze

Vkinech už od 23. července 2015 běží film V hlavě. Já jsem v srpnu prostor kinosálu za účelem vidět tento velmi dobře hodnocený film navštívila také. Jedná se, jak už mnozí z nás vědí, o animovaný film.

Hlavní postavou je Riley, která se ze svého rodného města přestěhuje s rodiči na druhý konec světa, protože tam její otec dostal práci. Musí jít samozřejmě do nové školy, a poznat nové spolužáky. A tak vstupují na scénu komické postavičky Radost, Smutek, Vztek, Strach a Nechuť, které se dohadují nad vládou nad hlavním velitelstvím Rileyiny mysli. Radost usiluje o to, aby byla Riley šťastná. Smutek chce pravý opak. Strach Riley

hlídá, aby byla opatrná, a dává na ni pozor. O co se stará Vztek, je asi všem jasné, jenže když ho něco vytočí, doslova vybuchne. A nechuť hlídá, aby se do úst nedostalo něco otráveného, nechutného, nebo, nedej bože, zdravého, třeba taková brokolice!

Všechny emoce mají ještě na starost tzv. klíčové vzpomínky, které zaznamenávají důležité události, jež by si měla Riley pamatovat celý život. Většinou jsou šťastné, ale jakmile se jich dotkne Smutek, zmodrají a stanou se smutnými. Jednou se Smutek takové vzpomínky dotkne a Radost se ji snaží zastavit, až obě spadnou z hlavního velitelství dolů, do hlavy. Tam potkají Bim-Bonga což je Rileyin smyšlený kamarád

z dob, když byla hodně malá. Ten ztraceným emocím nakonec pomůže, aby se dostaly zpět na velitelství. Během té doby ale v Ryleině hlavě zůstaly Vztek, Strach a Nechuť. Ty ale bez Radosti skoro nic nezmůžou...

Na filmu se mi líbila jeho originalita a zosobnění emocí pomocí animovaných postav. Mám velmi ráda vtipné animované filmy a tohle mě oslovilo. Určitě proto film doporučuji všem, kteří se u filmů rádi baví a zároveň chtějí poznat, jak to vlastně chodí v jejich hlavách.

Sára Jankovičová
7. T

Foto: Disney.com

Papírová města—recenze

Knihu Papírová města napsal známý autor John Green, kterého proslavil film Hvězdy nám nepřály. Filmové zpracování jeho další knihy Papírová města měl v Čechách premiéru 23. července.

Podle mého názoru byla Papírová města na stříbrném plátně lepší než Hvězdy nám nepřály. Nebyl totiž tak přehnaně tragický, byl vtipnější a dobrodružnější. Hlavní postavou příběhu je Quentin, kterého ve filmu ztvárnil herec Natt Wolf (ve filmu Hvězdy nám nepřály hrál slepého Izáka). Příběh začíná tím, že Quentin vzpomíná na den, kdy se do domu naproti přistěhovala Margo Roth Spiegelmanová (filmu zahráná Carou Delevigne), do níž se na první pohled zamiloval. Již v dětství se z nich stali dobří přátelé a podnikali různé dobrodružné výpravy. Jednou,

když jeli na kole, objevili mrtvého krvácejícího muže. Margo to dost poznamenalo, ale chtěla záhadu jeho smrti vyřešit.

Quentin chtěl od celé té věci dát co nejdřív ruce pryč a od té doby s Margo pořádně nemluvil. Momentálně je Quentin v posledním ročníku střední školy a má dva dobré kamarády: Bena, který je sám o sobě dost zvláštní, a Radara, jehož rodiče se objevili v Guinnessově knize rekordů jakožto majitelé největší sbírky černých Santa Clausů na světě. Quentin má do budoucna naplánovanou kariéru doktora a nenechá se ničím rozptýlit od studia. Jednoho dne večer Quentinovi zaklepe někdo na okno. Není to nikdo jiný než Margo, a ta ho zve ke své pomstě. Quentin se nad tím dlouho nerozmýšlí a spolu s ní vyrazí do černé noci. Margo mu postupně vysvětlí,

že se chce pomstít svému bývalému příteli za to, že ji podváděl, své kamarádce, s níž ji podváděl, a své další kamarádce jménem Becca, která jí o tom neřekla. Pomsta se vydaří dokonale. Druhý den ale Margo ve škole chybí a neobjevuje se ani ten další. Quentin začne pátrat a brzy si uvědomí, že Margo miluje záhady a také, že pro něj zanechala určité stopy a zašifrované vzkazy. Jak moc ji vlastně zná? A co jsou to ta papírová města, o kterých Margo mluvila? A tak jej díky Margo čeká další dobrodružná výprava, na které jej tentokrát doprovází jeho nejlepší kamarádi. Ale už to není výprava za pomstou, ale cesta za záhadou jménem Margo Roth Spiegelmanová a možná také za velkou láskou.

Cecílie Sekalová
7. T

Redakce

Daniel Hudek, 9. M

Sára Jankovičová, 7. T

Marek Kváš, 5. B

Vojtěch Lančarič, 6. V

Daniel Pícl, 5. B

Anna Rochowanská, 7. Š

Jakub Rychlý, 8. P

Cecílie Sekalová, 7. T

Rudolf Verner, 9. N

Metodické vedení

Bc. Tomáš Féllinger

Grafická úprava

Mgr. Jiří Valášek

Téma příštího čísla—Nechte se překvapit redakcí :-)